Исцелителен водороден пероксид H2O2

Сензација:

Пред 20 години Америка ја потресе сензација, а испитувањата потврдија успешна внатрешна примена на водородниот пероксид H2O2 за лечење на заболувањата на големиот мозок.

Да, имено со тој евтин општодостапен водороден пероксид со чија помош се третираат раните во нашите сиромашни болници и воени болници, а со којшто некогаш се чистеле забите до ослепителна забна белина, блондинките-монденки ја осветлувале косата, а цената на едно шишенце од 50 мл во аптека сега е изедначена со цената на еден билет за трамвај.

Но постепено страстите стивнаа и во натамошниот бурен развој на антибиотиците, мошне евтиниот препарат H2O2 речиси целосно го поткопал интересот на медицинскиот бизнис кон него.

Во деведесетите било установено дека канцерозните тумори брзо се развиваат само во анаеробна /бескислородна/ средина кога ткивата на организмот трпат недостиг на кислород /хипоксија/. Се појави прескапата идеја на **оксигенација**, наситување со кислород на ткивата на организмите. И одненадеж американскиот доктор Фар во 1998-та година доаѓа до откритие. Најдоброто снабдување на ткивата со кислород се случува по пат на внесување на водород пероксид во крвта. При интравенозно внесување водородниот пероксид предизвикува зголемување на брзината на процесите на размена за 2 до 3 пати.

Водородниот пероксид е 'проsирна течност без вкус и мирис. Водородниот пероксид уште го нарекуваат перхидрол, хидроперит, хипероном, лаперол... H2O2 е лекарствено средство кое содржи кислород, открил францускиот хемичар Тенар Л.Ж во 1818 година а истото го нарекол **оксидирачка вода**. Водородниот пероксид е антисептик, него надалеку го користат низ светот како лекарство за надворешна употреба, дезинфицирачко средство и средство за сопирање на крвта.

Откритие:

За татко на внатрешната примена на водородниот пероксид H2O2 во Русија се смета Иван Павлович Неумивакин кого пак го нарекуваат човек на 2002 година. Тој започнал со проучувањата на H2O2 уште во 1996 година, занимавајќи се во НИИ /научно-иследувачки институт/ со медикобиолошките проблеми на медицинското обезбедување на вселенски полетувања.

Неговата статија во весникот ЗОЖ /Здрав начин на живот бр.5, 209 2002 година/ наликуваше на експлозија. Во редакцијата на весникот се

нафрли изненадувачки удар од писма и телефонски повици од благодарни читатели на ЗОЖ коишто веќе се излечиле, наоѓајќи се речиси во безнадежна состојба.

Сега се напишани повеќе од 6000 статии за внатрешната примена на H2O2 која прави револуција во медицината. Какви болести се подложни на лекување со помош на водородниот пероксид H2O2?

Заболувањата на садовите на големиот мозок, Алцхајмеровата болест, заболувањата на срцеви садови, стенокардија, астма, емфизема, леукемија, лишај, дијабетес, склероза, ревматоиден артритис, Паркинсонова болест, мигрена, рак и дури Сида...
Целиот тој список не тера да се стресеме и да си кажеме, зарем ова не е **панацеја /лек божем за сите болести/** ?

Суштината на откритието на Неумивакин е дека нашиот организам постојано е напаѓан од вируси и микроби. Улогата на убијци ја имаат антителата леукоцити и гранулоцити. Опкружувајќи ги непоканетите гости тие произведуваат агресивен оксидатор H2O2 од вода и атмосферски кислород којштo ги разурнува, ги остарува околните ткива и уништува се што е патолошко, туѓо во организмот, ги нормализира оксидирачко-обновувачките процеси, го стимулира имунолошкиот систем. Атомскиот кислород исто така ги оксидира маснотиите кои се наоѓаат на ѕидовите на артериите спречувајќи атеросклероза.

Обновувањето и зајакнувањето на транспортниот конвеер /крв и лимфа/, заштитната и потпорна функција на организмот односно филтрација на ослабениот организам помага при лекување практично за било кое заболување.

Надуен меур:

Да започнеме од самиот почеток. Ќе ја разгледаме состојбата на склопчено куче кое дреме или мачка. Тие одеднаш се протегнуваат, смешно ја отвораат челуста пошироко од четири прсти, превртуваат со јазикот и слатко зеваат. Дневно човекот може да зевне десетици пати особено во состојба на сонливост, измореност, стрес. Често зеваат и алпинистите на планините, пилотите пред полетување. Зошто? Длабокото дишење е тренинг за најважниот орган-белите дробови. Во сонлива и опуштена состојба белите дробови несосема се полнат, од прилика една третина, во крвта се насобира јагленова киселина. Доаѓа до спазам на неотворените, слепени парчиња на белите дробови, се испраќа сигнал до мозокот, човекот длабоко вдишува и го задржува дишењето дувајќи се како меур неколку секунди. Зевањето е најдревна форма на дишењето, слична на движењето при голтањето кај рептилите.

Прекинување на дишењето, голтање при дишењето се случуваат и при остри физички оптоварувања – подигање тежина, одење по скалила, при трчање, пливање, наведнување, при незгодни пози, работа со алатки – секира, чекан, пила, одвртка и итн. Физичката работа била природна

човечка состојба во текот на милиони години. Заменувајќи го физичкиот труд со машините, човекот се повеќе го одбегнува прекинувањето на дишењето, длабокото дишење, доаѓа до хиподинамика. Најважниот и полезен биолошки ритам на моќното раздвижување на белите дробови /тешко – лесно дишење/ постепено исчезнува. Сега вежбите за длабоко дишење се вклучуваат во секоја современа гимнастика, аеробик, фитнес, бодибилдинг, заземаат значајно место и кај јогата. Овде би можеле да се наведат примери за докажување на парадоксалниот нарушен синџир - /Средствата на раскош и удобност→опуштена состојба→плитко дишење→атрофија на белите дробови→хипоксија→рак/

Да покажеме уште кислородни парадокси?

Парадокс на последниот кат: Во индустриски град смогот се натрупува во низинските реони. Се чини, колку катот е повисок дотолку воздухот е почист. Ни најмалку. Од набљудувањата на пожарникарите, што повисоко се наоѓа спратот дотолку пониско се шири чадот низ станот. Од дневниците на брза помош и реонските терапевти: На еден повик од болен од прв кат доаѓаат десет повици на болни од последниот кат. Како во огромна цевка на повеќекатница начичкана со стотици грејни тела, се создава моќна сила, топол чаден столб од потрошен воздух кој излегува низ отворите за вентилација до последните катови. Заедно со кујнските и тоалетните цевки, и со чадот од цигари и дишењето на болните од целиот влез. И со смогот со штетна тежина. Без оглед на вентилацијата и на лифтовите отвори. Само што ќе ја подотвориме вратата од станот на првиот кат, со помош на парче тенка хартија, ќе се убедиме дека воздухот излегува од станот. А на последниот кат тој влегува во станот. При секакви сурови зимски услови вратничињата за проветрување од последните катови се ширум отворени, но свежиот кислород од улица нема да навлезе во собата, таков е законот на природата. Ист таков ефект се набљудува дури и во една соба, задушливиот воздух и чадот се натрупуваат под плафонот. Да се потсетиме на леглото од штици над ѕидана печка во старите селски куќи – спиењето на подот е студено, а под плафонот е загушливо. Па така првите катови претставуваат приемач на кислород, а последните се издувна цевка. Вратнички отворени во зимски ден, плашете се. Кислородот е извор на животот додека недостигот на кислород е болест и смрт.

А во што се состои парадоксот на долговечните планинци кои живеат на височина до 3000 метри надморска височина? Високо во планините разредениот воздух е потежок за дишење. Зошто недостигот од кислород кој предизвикува рак и скратување на животниот век, организмот не го чувствува во планините туку во крупните индустриски центри, мегаполиси кои се сместени подолу? Варена конзервирана храна. Во неа нема кислород и за нејзина преработка/согорување, организмот мора да обезбедува кислород низ белите дробови, кожата, повеќе од вообичаено осиромашувајќи ги на тој начин крвта и ткивата. Планинците пак почесто се хранат со свежо овошје, зеленчук, пијат свежа изворска вода, до нив поретко доаѓаат конзервите од цивилизацијата. Па и дрва во планините тешко се набавуваат па затоа мора да се штеди.

Нормалниот живот е незамислив без ритмично согорување и оксидација – говорел знаменитиот магистер по медицина, Залманов. Организмот е непрекинат процес на горење, согорување на храна и искористени клетки којшто е невозможен без кислород. Но изгледа дека лавовски дел од кислородот се користи за повторно варење на храната и на организмот му е многу поважно да добива кислород заедно со храна и вода отколку преку белите дробови.
Потешко е да се дише? Затоа кај планинецот-овчар белите дробови се јаки и има цврсти мускули кои не се навикнати на комфор. **И храна збогатена со кислород.**

И така:

И така водородниот пероксид H2O2 е потребен за дополнително нарушување на атомскиот кислород кој на организмот секогаш му недостига особено при хиподинамиката, повеќекатни згради, варена храна и зовриена вода. Одушевувајќи се при конзумирање на храна, често забораваме една проста вистина: за нашиот организам да се приспособи кон грубата свежа храна, природата потрошила милиони години, а потребни се уште толку за организмот да се преориентира на конзерви, таблети и клизми. Место храната на секој можен начин да се збогатува со кислород, пронаоѓаме и усовршуваме апарати за загревање кои го отстрануваат кислородот од храната, а на организмот му е неопходна или свежа храна од дива природа или варена, но со додатоци на кислород.

Професор Неумивакин советува внатрешно земање обичен трипроцентен H2O2, почнувајќи со две до три капки во лажиче со вода на гладно три пати на ден. Потем потребно е секојдневно да се додава по една капка во лажиче /поради привикнување/. За седум дена тоа се десет капки во лажиче вода. И така полн циклус од десет дена примање на гладно по десет капки три пати дневно со пауза од два до три дена.

Овој циклус може да се применува цел живот, како газирана минерална вода или квас, како јодирана сол како и хлорирана која секогаш ја има преку водоводот. Во суштина се предлага H2O2 да се преименува како лекарство против болести на организмот во група со секојдневни кислородни додатоци на храна и да се користат како кислородни коктели. **Нема контраиндикации при примањето водороден пероксид H2O2.**

Пробајте

На многумина им е позната состојбата на крајно блаженство кога од градската смрдеа, хемиските испарувања и канализација заминуваме надвор од градот за викенд, на викендичка или во мичуринскиот крај. Од вишок на кислород се добива вртоглавица, телото станува лесно, еластично, се појавува необична сила и вештина. Почесто треба да се дише свеж лесен воздух со неговите лековити аромати од сеното и разновидните ливади, да се пие чиста изворска вода, да се јадат салати од леички. Диши – надиши се, пиј – изнапиј се.

А во градот?... Доаѓаме до парадоксот:

Индустриското човештво е се подалеку од снабдувачите на кислород – растенијата, тоа се повеќе го исползува огнот, машините и технологијата кои го голтаат кислородот, ги згуснува градовите, гради облакодери, ги сече шумите и парковите, ја уништува зелената зона на планетата. Се почесто ги вдишуваме отпадните материи од изабените машини, задушливиот воздух од многукатниците, пиеме хемиска вода, јадеме мртва стерилизирана храна. Ете зошто нашиот организам со благодарност се одѕива на било какви кислородни препарати. Во последно време во големите градови се појавија кислородни барови, се продаваат скапи кислородни концентратори, коктејлери: **армедокси, ОксиМ, СИМ – О2, 7Ф -3, Киприда/Тонус, Тонус – 8М, М3 – 3О.** Странска кислородна апаратура: **Relient, New Life, Stukcell, Traveller, LDPG BAG, Bitmos OXY6000.** Благодетна голтка кислород, извонреден кислороден атак, кислородни химни... Само имаат ли сите да платат?

Водородниот пероксид H2O2 без мирис и вкус може да се зема од око, без апаратура, инструменти и технологија, насоки и рецепти. Без долги редици и специјални кабинети, без строги режими и непријатни процедури. Безболно меурче и лажиче вода – поевтино и поедноставно не може.

И. П. Неумивакин: **им препорачувам на сите, како на болните така и на здравите да го почитуваат правилото: водородниот пероксид да се зема секојдневно – од утрешниот ден до крајот на животот.**

Се е отров...

Одговор за скептиците:

Во древна Спарта болните ги фрлале од карпи, а нашата медицина работи според принципот: **пациентот е секогаш во право, а докторот е секогаш обврзан.** /Да додадеме со шепотење: ако пациентот е богат, а докторот сиромашен... /. Како резултат на тоа да се биде болен повеќе не било срамно туку било дури и модерно, болните се појавувале се повеќе, а докторите се помалку. Докторот е принуден да балансира со сечилото на скалпелот на граница меѓу животот и смртта, меѓу недостигот и сортирањето на дози, наркозата, меѓу пациентот и фармацевтската индустрија, меѓу државното обвинителство и осигурителна компанија. Да се експериментира со луѓе е опасно. За опити со странични ефекти и смртни исходи со H2O2 сите доктори одамна би биле отстранети. /Сега од карпите фрлаат доктори поради грешки/. А што му е потребно на докторот? Да остане доктор / и да останат болните/. Најдобро е да се следи применувањето на пероксидот кај алтернативците дома и при прв случај на смртен исход да се забрани, а Неумивакин да се изложи на потсмев и да се уништи...
Нема да ви успее господа ајкули на кислородно – медицинскиот бизнис и други слични на вас, народот нема да дозволи.

Помните? Се е отров и се е лекарство. Само дозата ја прави супстанцијата отров или лекарство. Нема штетни супстанции, има штетни концентрации – тоа се многу познатите зборови на Парацелзиус, таткото на фармакологијата, великиот доктор на епохата на Ренесансата. Тоа е основа на медицината за сите времиња и народи. Зошто не се нашле контраиндикации за примање на пероксидот?
Тајната е едноставна. Кислородот е еден од малкуте хемиски елементи кого организмот го користи во огромни количества, секогаш нужен на секој орган учествува во најважните биоорагански процеси. Човекот е дете на растителниот свет и мора да биде опсипан со кислород. Во нерамноправна борба се впуштило евтиното меурче против моќната медицинска машина. Тоа наеднаш станало како коска во грло на сите махери негрижејќи се за човечките страдања. Но нели и скапите антибиотици некогаш настанале од мувла. А за ефективноста на H2O2 ќе се обидеме да судиме според писмата.

Писма во весникот ЗОЖ /здрав начин на живот/

- Ми го отстранија канцерогениот тумор во желудникот, на моите им рекоа дека нема долго да живеам. По три недели примање на водороден пероксид живнав, желудникот наполно ми се исчисти.

- Имав рак на хранопроводот, ме хранеа преку катетер. По примањето на H2O2 желудникот и цревата ми проработеа, при испитувањата не беа откриени метастази.

- Маж – инвалид од прва група, повреда на големиот мозок, губење на меморија и говор. По примањето на водородниот пероксид почнал да зборува, да ги запомнува прекините, храната престанала да му паѓа од уста.

- Син, студент, се разболел од леукемија, се претворил во скелет, не станувал. Почнале да применуваат H2O2 со чаеви од коприви и росопас. Синот почнал да оди, сега полага испити.

- Жена боледувала од Паркинсонова болест, не можела да оди, паѓала. По седум месеци мачкање и внатрешно примање на пероксидот H2O2, почнала да оди, се повратил говорот, како да се подмладила за десет години.

- Јас сум инвалид од втора група, преживеав инфаркт, боледував од стенокардија. По неколку недели примање H2O2 како да ми го заменија срцето. Возам автомобил, лесно изодувам пет километри.

- Маж се парализирал како резултат на апоплексија. Спроведени се две тури на H2O2, а резултатите ги надминале сите очекувања. Сега тој оди, а десната рака му функционира.

- Јас боледував од ИБС, полиартритис. Живеејќи на вториот кат не можев да излезам од домот. По три месеци примање на пероксидот H_2O_2 болките во срцето престанаа, отоците поминаа, јас почнав да пливам, сама препливав река 400 метри.

- Јас имам нарушување на крвотокот во мозокот, атеросклероза, ме доведе жена ми под рака. Направивме една тура со H_2O_2, почнав да одам самостојно и состојбата забележително ми се подобри.

- Јас имам Лајмова болест – девет месеци не можев да станам, ми отекоа зглобовите, ми атрофираа мускулите. По половина година примање на H_2O_2 почнав да се движам како млада, сите тумори на зглобовите исчезнаа.

- Мајка ми има 90 години и рак на желудникот, постојано и се лоши, повраќа. Почна да пие водороден пероксид H_2O_2, се појави апетит, почна нормално да јаде, исчезна аритмијата и и потемне косата.

- Јас имав ревматизам, полиартритис и артроза на садовите од колената, ужасна болка при одење, се чувствував како да сум осудена на смрт. По девет месеци примање на H_2O_2 јас одам нормално, почнав да работам.

- Јас имав хроничен холециститис /воспаление на жолчното ќесе/, полипи во цревата, притисок 180/100, покачен холестерин. По пет месеци примање на пероксидот холециститисот исчезна, притисокот се одржува на 130/90, а холестеринот е на нормала.

- Колку ни е жал што не дознавме порано за водородниот пероксид H_2O_2. Кога би знаеле колку само луѓе би спасиле.

Ова не се само прости зборови од писма, ова се **обраќања на оние кои ја победиле смртта** наоѓајќи се на работ на пропаста. Ова е триумф на животот над болката и очајот. Читајте го весникот ЗОЖ, весниците Живица, Ајболит. Таму има илјадници такви писма, вреќи со писма со изразувања на благодарност, молби, преколнувања. Нема да бидат доволни публикации и публикации за тој чудесен, едноставен, евтин и секому достапен препарат H_2O_2.

Овие луѓе не нашле спас во верувањето во Исус, не во илјадници лекарствени препарати туку ,во обичната сила на согорувањето на непобедливиот кислород кој се прима во необична форма и генијалната идеја.

Запознајте се: доктор на медицински науки, професор Иван Павлович Неумивакин, лауреат на државна награда кој уште е наименуван и како **најдобар руски народен исцелител**, а е автор на повеќе од двесте научни трудови и 85 пронајдоци. Во моментов на 75 – годишна возраст, наполно здрав, има притисок 125/75, се качува на седми кат без лифт,

води активен начин на живеење, пишува статии и лекува болни. Кога имал 52 години имал атеросклеротски процес со акцент на заболување на срцето и мозокот, а притисокот му изнесувал 180/100.

Атеросклерозата се смета за неизлечива во официјалната медицина. Треба ли да се замислиме?

Доктор Неумивакин ја предизвикува смртта, одлучува да го прима H2O2 постојано.

Адрес Центра И.П.Неумивакина: Москва, проезд Дежнева 19/1. Тел. /095/ 180 - 94 -18.

Кутра измамена Русијо, која ги вложи сите сили за комунизам, за бедна пензија, прими го овој подарок.
Чест и слава на докторите на руската земја коишто со своите примери не водат кон светот.
Слава на нашите гении со неугледни имиња и штедра душа.

Литература за водороден пероксид:

1. Водороден пероксид /Интернет/ 3400 сајтови, 11935 документи
2. Буров М. Се за водородниот пероксид
3. Даглас У. Исцелителни својства на водородниот пероксид
4. Даглас У. Ново за водородниот пероксид
5. Жалланова Л. Ж. Водороден пероксид при вашата болест
6. Казмин В. Водороден пероксид за вашето здравје
7. Казмин В. Водородниот пероксид и неговите помошници
8. Казмин В. Д. Водороден пероксид – вашиот домашен доктор
9. Казмин В. Д. Лекување со водороден пероксид и кислород
10. Конева Л. С. Лекување со водороден пероксид
11. Костина Л, Водороден пероксид
12. Корешкин И. А. Лековитите својства на водородниот пероксид
13. Корзунова А. Водороден пероксид
14. Лапис Г. А. Водороден пероксид. Што можат да не ви кажат
15. Неломакин М. Лекување со водороден пероксид

16. Неумивакин И. П. Водороден пероксид. Митови и реалност

17. Неумивакин И. П. Водороден пероксид. На стража на здравјето

18. Неумивакин И. П. Ендоекологија на здравјето

19. Неумивакин И. П. Патишта за спас од болестите

20. Полева М. А. Водороден пероксид, примена во медицината

21. Преображенски В. Лекување на водороден пероксид

22. Салавјова В. А. Водороден пероксид. Начини на применување

Погледнете на сајтовите:

Исцелјајушчаја перекис водорода

весникот Вестник ЗОЖ /Здоровиј Образ Жизњи – Здрав начин на живот/